

Mendelssohn, viatger sense fronteres

Cicle ONCA al Palau
Dijous, 21.02.19 – 20 h
Petit Palau

Orquestra Nacional Clàssica d'Andorra
Gerard Claret, concertino director
Josep Julien, narrador
Juanma Casero, dramaturgia i direcció escènica

Felix Mendelssohn (1809-1847)

Simfonia núm. 2, en Re major, MWV N2 14'
1. Allegro
2. Andante
3. Allegro vivace

Simfonia núm. 7, en Re menor, MWV N7 20'
1. Allegro
2. Andante amorevole
3. Menuetto – Trio
4. Allegro molto

Simfonia núm. 10, en Si menor, MWV N10 10'
1. Adagio – Allegro – più presto

Simfonia núm. 13, en Do menor, MWV N14 7'
1. Grave – Allegro molto

El concert s'acompanya de la lectura dramatitzada d'un text original de Juanma Casero basat en cartes de la família Mendelssohn i en articles acadèmics i reportatges periodístics sobre l'actual crisi migratòria del Mediterrani.

“Sentiu? Mai no ens aturen les veus que ens guien. Allà, que és el més lluny, ja parlen de nosaltres, els absents. Ara, que tot just és abans del temps feliç, ens diuen que sí, que hi vam passar l'estona més llarga i suau: no ser-hi”

Màrius Sampere
Ignosi, 2015

Comentari

La integral de les *Simfonies per a corda* de Felix Mendelssohn que l'ONCA va iniciar ja fa quatre anys conclou avui amb algunes de les seves peces més interessants en aquest gènere. Els viatges de joventut per Europa van significar, per a Mendelssohn, la presa de consciència de la diversitat de llenguatges artístics que s'havien desplegat al llarg de la història i d'una regió a l'altra. Perduda la llengua franca musical que havia dominat Europa a la fi del segle XVIII, s'imposava aleshores la idea que les creacions del present es podien expressar amb tota mena d'estils antics i moderns. Aquests deixaven de ser compartiments estancs ordenats cronològicament i es posaven a disposició del creador inspirat, tot donant lloc a l'historicisme i l'eclecticisme tan característics del segle XIX. “*En quin estil hem de construir?*”, es preguntava un arquitecte alemany el 1828. Mendelssohn va fer-se una pregunta semblant. La seva formació a Leipzig i Berlín, on encara es valorava l'obra del vell Johann Sebastian Bach i es mantenia viva la barreja d'estils que s'hi cultivava a mitjan segle XVIII, l'animava a buscar una síntesi estilística original. Les seves Simfonies per a cordes (1821-1824) revelen, així, un sorprenent calidoscopi d'estils, on la densitat de l'antic concerto grosso italià conviu amb la gràcia depurada del minuet mozartian. Entre tots ells ja despunta, com un incendi, l'arravatament d'un adolescent romàntic i idealista que va patir els problemes de qui intenta buscar-se la vida lluny de casa, problemes que migrants i refugiats encara pateixen avui en dia.

Lluís Bertran, musicòleg

Orquestra Nacional Clàssica d'Andorra

Gerard Claret, director artístic i concertino director

L'ONCA va néixer l'any 1992 en el format d'orquestra de cordes i el violinista andorrà Gerard Claret n'és el concertino director. És gestionada per la Fundació ONCA, entitat formada pel Govern d'Andorra i la Fundació Crèdit Andorrà, que en són els patrons. El 2018 celebrà el seu vint-i-cinquè aniversari.

L'any 2006 va iniciar les seves actuacions com a orquestra clàssica.

El 2003 signà un conveni de col·laboració amb el Teatre Auditori Sant Cugat i l'Escola Municipal de Música Victòria dels Àngels, de Sant Cugat del Vallès. La temporada 2004-05, en col·laboració amb la Fundació Orfeo Català-Palau de la Música Catalana, encetà el cicle de concerts de cambra.

Ha estat dirigida per Menuhin, Ros Marbà, Vila, Conti, Brotons, Brophy i Colomer, entre d'altres. Ha actuat per Europa, tot assolint un lloc de prestigi al panorama musical.

Ha actuat amb solistes de prestigi, com Yepes, V. dels Àngels, Claret, Rampal, Arimany, Achúcarro, Bros, Nucci, Carreras, Sebök, Aragall, Barrueco, Veloso, Rinaldi, Hendricks, Núñez i Amaral, entre d'altres.

Ha enregistrat obres de Toldrà, Montsalvatge, Casals, Turina, Rodrigo, Manén, Lamote de Grignon, Guinovart i Rendine. Ha estrenat *Gemini* de Cervelló, *Tres reflexos sobre una pastoral d'hivern* de Montsalvatge i la *Simfonia núm. 2, "Andorrana"* de Rendine. El novembre del 2004 li fou atorgada la Creu de Sant Jordi de la Generalitat de Catalunya.

Podeu trobar els textos de les lectures i les biografies completes dels intèrprets a la fitxa del concert al nostre web: www.palaumusica.cat

Patrons de l'ONCA:

Govern d'Andorra

Fundació
Crèdit Andorrà

Amb la col·laboració de:

ASSOCIACIÓ
ORFEO
CATALÀ

Ajuntament
de Barcelona
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

GOBIERNO DE ESPAÑA
MINISTERIO DE EDUCACIÓN, CULTURA Y DEPORTE

inaem
Instituto Nacional de Audición y Música

www.palaumusica.cat